Any XXXII — Vendrell, 24 d'Abril de 1937 — Número 1619

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 20 CENTIMS LINEA. ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

Organ al Vendrell i Comarca del
Partit Obrer d' Unificació Marxista
i Joventut Comunista Ibérica

Per la bona marxa de la nova economia cal realitzar la unitat sindical

EL QUE VA D'AHIR A AVUI

Quina diferència hi ha d'aquell 19 de Juliol, prenyat de grans iniciatives i de belles perspectives per a la classe treballadora, al moment actual! Aquelles primeres jornades d'intensa revolució; aquell ambient formidable, en les forces que fins aquell dia havien estat al servei de la burgesia. Recordo encara aquell entussiasme per allistar-se per anar al front dels obrers. L'enquadrament a la revolució de tots els valors intel·lectuals sencers. Els tècnics, movilitzar-se voluntariament per a prendre part en aquella magnífica obra de la revolució naixent; de tot aquell esperit cent per cent revolucionari que el 19 de Juliol va tenir la virtut de fer viure, ja no en queda rès.

Ja han sortit els potiners de la vella política, els republicans fracassats, els reformistes traidors—no trobo altre objectiu més elegant—i amb llur finalitat contrarevolucionària han fet perdre tot aquell pervindre prometedor de grans realitzacions. En lloc de continuar mantenint i intensificant el caliu que es sentia i es manifestava per tot, han creat l'estat ambiental enrarint que actualment es respira i que la indiferència de la classe treballadora, cada dia es va aguditzant més i més. La indiferència ha suplert el primitiu entussiasme

Les conseqüències que aquest fenòmen pot originar, són ben paleses. No cal forçar la imaginació. Recau tota la responsabilitat a la contrarevolució. Al reformisme i al republicanisme fracassat.

Aquesta gent que sota la capa de l'antifeixisme, ha minat i s'ha apoderat dels llocs de comandament, amb uns instints gens afalagadors per a la classe treballadora. Amb el propòsit de fer fracassar la revolució, pel mitjà que sigui. Creant confusions, especulant amb la ingenuitat d'una gran part de les masses proletàries. Especulant amb la guerra, en tots els seus aspectes. Amb les banderes. Amb les subsistències. Amb les mares que tenen fills al front. Amb el desordre, que ells mateixos creen per a satisfer llurs intencions. En fi, han especulat amb tot, per a conseguir la seva finalitat.

Ofegar la revolució en marxa. Si el proletariat conscient no es dóna compte immediatament del principi en què està colocat, el pervindre de la Revolució és, francament, trist. Serà el seu degollament definitiu i la pèrdua de totes les possibilitats d'implantació del Socialisme alliberador, que vol dir pau, i prosperitat moral i material.

Pel triomf de la Revolució Socialista i per a la glorificació dels nostres germans caiguts

OBRER, DESPERTA!!

MIQUEL CASABLANCAS

Una de les moltes proves del significat de la nostra guerra

Totes les guerres hagudes i per haver tenen el seu significat polítcsocial. Les guerres colonials—deixant les més antigues per no allargar-ho més — d'abans dels anys 1914-1918 corresponien als afanys egoistes de les grans potències imperialistes, per a repartirse els petits Estats i sotmetre'ls baix el seu jou i explotar-los de la manera més bàrbara i criminal.

La guerra dels anys 1914-1918, fou també una guerra de rampinya més o menys semblant. Un dels motius en que s'hi arribà, fou degut a les contradiccions imperants en els règims capitalistes beligerants. Càos i ruina econòmica existent. Accès de producció i misèria al poble treballador. I procreació excessiva. Contradiccions les quals els havia de portar a la tarda o la llarga allà on de fet varen arribar. Per a repartir-se pacíficament (?) els mercats exteriors.

D'ací neix la flamant «S. de N.» que amb el verbalisme encès de la pau, es desencadenà per part del Japó l'ingerència a la China. Guera del Chaco. Entrega per part de la «S. de N.» de l'Abissinia a Italia. I d'Ibèria, però Ibèria amb els italians els hi serveix d'hipòdrem. Hem de donar les gràcies com és natural a la «S. de N.» que és com si les donessim a Déu.

Hom recordarà que ací a Espanya quan la guerra del 14 18 es reclutaren voluntaris per anar a lluitar al costat de França, contra la invassió alemanya. ¿Paga? Primer: cap potència té el dret d'investigar l'entrada de voluntaris a Espanya que vinguin a defensar el govern llegítim. Espanya té el dret d'adquirir armes i d' introduir voluntaris. ¿On són les armes que el govern de la República ja tenia pagades d'abans de la pèrdua d'Irún?

Després vé la «no intervenció» inspirada per l'ex-ministre d'Estat Augusto Barcia i acceptat amb molt bon grat pel govern L. Blum. I per no haver-

Cal realitzar el Front de la Joventut Revolucionària

Un dels aconteixements més memorables que s'han desenrotllat després del 19 de juliol, fou la celebració del grandiós i magnífic míting de les organitzacions joveniis revolucionàries i que culminà amb la realització del Front de la Joventut Revolucionària, base essencial per al triomf de la guerra i la revolució.

Fins a aquella data sols existia un front de joventuts, però en aquell front no podia estar representada la Joventut Comunista Ibèrica, ja que no responia ni respon a les ànsies de reivindicació i emancipació de la joventut treballadora. El Front de la Joventut està compost per un conglomerat d'organitzacions petits burgeses i reformistes que segueixen una orientació i una política completament contrarevolucionària.

El Front de la Joventut Revolucionària està compost per organitzacions de tradició revolucionària i amb un programa de realitzacions revolucionàries. Nosaltres som enemics de la unitat quan aquesta no es realitza sobre bases concretes i revolucionàries, però quan la unitat es realitza sobre bases d'una orientació revolucionària som els primer d'adherir-nos-hi, i per que el Front de la Joventut Revolucionària s'ha realitzat sobre bases revolucionàries, per això, som els més ferms partidaris de que es porti a terme en tots els llocs, i estem disposats a realitzar-lo aquí al Vendrell, on dins de poc sembla que serà una realitat.

R. P.

---

n'hi prou el representant francès al comitè de no intervenció amb la proposta de la «prohibició de voluntaris» a Espanya. Acceptat per part de les potències democràtiques. I després del cinisme d'intentar que prevalgués la proposta de la retirada de voluntaris d'Espanya.

¿Li prohibí algú a França a l'any 1914 que reclutès a Espanya milers d'homes, ni que rebès els que hi havia allí que fossin espanyols? Molts milers d'espanyols donaren voluntariament la seva sang per a defensar a França de la invassió alemanya.

Anglaterra i particularment França tenien la obligació d'oposar-se a l'invassió musolin-hitleriana, quan a l'ex-general Franco no li eren suficients les seves forces. I no ho han fet contemplant amb indiferència el saqueix, la ruina i la destrucció d'Espanya.

Alguns llegidors pensaran: I de quina manera ens ho pagan! No ens ho pagan ni ens ho pagaran mai. No pas per que els francesos ens tinguin odi ni molt menys. Tant a França com a Anglaterra—i no és pas un descobriment que faig—els governs per molt republicans i demòcrates que es diguin, són eminentment i per essència burgesos. I el senyor Alvarez del Vayo per molt que s'escarrassi dient: que ací a Espanya es lluita per una «República democràtica»—encara que hi manqui «Parlamentària»—no se'l creuran pas a París ni a Londres fins ni aquell comitè que per mefa acorda a cada reunió reunir-se a la pròxima setmana, çò és com si prediqués al desert.

Els nostres demòcrates—més burgesos que demòcrates—no es cansen de dir que la nostra guerra és una nova guerra de «l'independència»; com si en els anys que transcorren de l'invassió francesa capitanejada per Napoleò, la història no hagués progressat. Cosa que no ho entenen pas així els governs francès i anglès, puix contrariament l'ajut potser hauria sigut més efectiu.

Ara bé, segons el marxisme i les realitats històriques ens ho demostren així, que, en una nació, n'hi ha dues, la dels explotats i la dels explotadors. I que l'ajut efectivament revolucionari no el rebrem fins que a l'estranger no hi tinguem un ministre eminentment revolucionari, és dir, que la propaganda a l'exterior del país sigui revolucionària. Que no s'enganyi a la classe treballadora, com s'està fent, dient-els-hi que, ací a Espanya es lluita per una «República democràtica». Però malauradament la classe treballadora encara no ha près el poder a la burgesia. Per a realitzar això i, apartar d'una vegada més de l'àrea política, els «Reformistes».

A causa de la militarada del 19 de juliol—que per poc esperit governamental i amor al poble dels republicans estallà—a Espanya i particularment ací a Catalunya naixia una profonda revolució social. I d'això n'estan tant ben enterats els governs al·ludits, que de aquí bé l'afectivitat del seu ajut (?).

J. JANÉ

DES D'ARAGÓ

CORREU DEL FRONT

FAÑANÁS

Les cases velles, intensament calcades amb grisors del terreny, arbitràriament arrenglerades, s'agrupen al redós del vell i esprimatxat campanar: Fañanàs.

Cases i homes; tot té un color de mal somni; després de lluites cruentes, els covards, els mercenaris, els embriacs de sang proletària, han abandonat el poble; ho han abandonat tot: persones, cases i bestiar.

La por, que en els feixistes tant es prodiga, ha obert de bat a bat les portes de la llibertat als disortats camperols, al pas dels braus milicians catalans.

Fañanàs, ahir en poder del feixisme, resta avui, quiet, silenciós, passant talment desapercebut, en mig de les planúries immenses que al seu entorn s'allunyen. Fañanàs, com Alcalà de Obispo, com Ola i Siètamo, viu aquí, dins la tranquilitat imposada pels milicians de la Revolució, una vida heròica, de reconstrucció de la pròpia vida. No obstant, una gran tristor regna per tot. Els ulls de les dones, dels infants són extranyament expressius. Les mares, els orfes ploren els éssers volguts. La metralla feixista ha sembrat la desolació en aquests pobles de vida tan tranquila fins ahir.

Fañanàs, viu. Viu de nou la seva vida. L'arada torna de nou a estripar la terra. El ventre d'aquesta s'obra fecund, per tal de rebre la sembra que després traduirà en riquesa, en progrès. La propietat privada ha esdevingut un mal somni del passat. El cant, un cant melodiós, comença de nou a dominar el camp. Un cavall, dos, deu, més cavalls s'arrengleren. Una veu, moltes veus corejen un cant que ens explica les ambicions d'aquests homes. El treball col·lectiu és més eficaç...

Allà dalt, Monte Aragón, vigila la vall. La carretera, recta inacabable, sembla enfilar-se espai amunt. Els camps han verdejat de nou: Ola, Siètamo, Alcalà del Obispo, Fañanàs. La terra desperta de nou. Una mica enllà, uns quilòmetres només, bramula el canó. Les nostres bateries encerclen de foc la ciutat assetjada. Les nostres avançadetes assenyalen on acaba el progrès i on comença el salvatgisme. Serens, amb una fermesa estòica que sols els milicians de la Revolució poden tenir, els nostres vigilen, dempeus en els parapets, el moviment de l'enemic, vigilant la possible escomesa.

Fañanàs: amb els teus camps immensos. Amb les teves cases grises, intensament grises. Amb els teus carrerons, amb les teves mares i els teus orfes, fens quelcom de sublim que passa desapercebut, en mig del torb de coses que apassiona el món.

Unes desenes d'homes, uniformats; voluntariament disciplinats: són el Batalló de Xoc. Estrangers, catalans, tots obrers i camperols, però, sobre tot joves, joveníssims milicians formen la millor unitat combativa del Front d'Aragó. Contrastant amb la seva caracterís-

---

Los Pioneros

Somos pioneros
la vanguardia del mundo
del nuevo dia
los mensajeros.

Hijos de obreros
no tememos la muerte
es la ley del fuerte
vencer o morir.

Vamos siguiendo
hacia nuevos senderos
la firme marcha
de los obreros.

Somos pioneros
la vanguardia más fuerte
del mundo obrero
que ha de venir.

Els Pioners

Som pioners
l'avanguarda del món
del nou dia
els mensatjers.

Fills d'obrers
no temem a la mort
es la llei del fort
vèncer o morir.

Anem seguint
cap el nou camí
ferms en la marxa
dels obrers.

Som pioners
l'avanguarda més forta
del món obrer
que ha de venir.

Junta d'Assistència Social d'El Vendrell

COMPTE del moviment de Caixa corresponent al 1.er trimestre del corrent any

INGRESOS

	PTES.
Caixa procedent de la Junta de Protecció de menors	1.010'60
Caixa procedent de la Junta de l'Hospital	855'90
Existència en caixa a 1.er de Gener	1.864'50
Cobrat dels Pensionistes acullits a l'Hospital	270'00
Cobrat d'interessos d'una làmina propietat de l'Hospital	1.056'00
Ingressat del 5 per 100 de les entrades als Espectacles Públics	931'00
Ingressat del Club d'Esports, donatius dels partits de fútbol	15'00
Ingressat de Margarida Rodriguez, donatius setmanals	88'00
Ingressat de Josep Puig i Joan Miralles, de la funció celebrada el dia 23 de Gener al Teatre Tívoli (centuria de Comarruga)	35'00
Ingressat dels tikets dels cafés en els jocs d'esbargiment	600'00
Cobrat de la Comissió Pro-Refugiats, estades de malalts	395'00
Cobrat de la Comissió Pro-Refugiats, de l'Arboç, estades de malalts	100'00
Ingressat de la Comissió de la vivenda d'aquesta vila	113'95
Ingrés de donatius de varies persones altruistes i humanitàries que s'interessen pels vellets de l'Hospital	230'00
Ingrés de la recolecta organitzada per varies infermeres	440'00
TOTAL	6.140'45

DESPESES

	PTES.
Pagat a varis industrials comptes de queviures suministrats pel Hospital	3.490'70
Factura de la Fàbrica del Gas, pel suministre de carbó	59'00
Pagat factures de sabó i llexiu	157'55
Pagat a varies dones jornals de neteja de robes dels assilats i malalts i establiment Hospital	129'40
Pagat jornals d'infermeres segons relacions de vetlles	560'00
Pagat comptes de llet per a la protecció de menors a famílies necessitades	45'00
Entregat en concepte d'ajuda a famílies necessitades	259'00
Pagat en concepte d'havers al personal i sala de l'Hospital	345'00
Pagat una factura de calçats	5'50
Pagat a varis, factures d'impremta i utensilis per Hospital	113'10
Pagat una factura d'obres a l'edifici Hospital	180'50
TOTAL	5.344'75

RESÚM:

Importen els Ingressos	6.140'45 Ptes.
Id. les Despeses	5.344'75 »
Existència en Caixa per al 2.on trimestre	795'70 Ptes.

El personal assilat i malalts que ha mantingut aquesta Junta a l'Hospital durant el 1.er trimestre d'aquest compte, dona un promig de trenta persones diaries.

El Vendrell 31 de Març del 1937

El President, Joan Tous

El Tresorer, Lauro Sumoy

ca de força de xoc, el Batalló Rovira viu en aquest poblet tan amarat de bonhomia i tranquilitat.

En aquesta tarda enquietada, en què cap remor se sent per enlloc, dia de descans per al Batalló, es pot comprendre la grandesa del nostre exèrcit, de l'Exèrcit Roig; soldats, soldats inalterables, cercadors dels pitjors perills, resten quiets, pensatius, ajaçats a l'herba i jogant amb els menuts infants, llegint, escrivint pensaments inèdits—premsa eixorca de reraguarda! — pensaments grans, d'homes joves.

La força de xoc del P. O. U. M. en repós no és la força destructora dels mercenaris del «terç»; és quelcom de gran, sublim. Ni una baralla, ni una discussió violent; una compenetració absoluta de germans, d'homes que avui, a la nit, conviuran junts el més gran perill de llurs vides.

Els soldats de «xoc» del Batalló Rovira treballen, fan el Diari Mural. Els soldats de «xoc» del P. O. U. M. instrueixen els habitants dels llocs on travessen. Fan una veritable educació de classe. Ells sembren la bona llavor entre els camperols. Ells viuen, ells canten, ells s'agermanen, ells lluiten i moren: pel triomf de la causa de tots.

A. B.

Fañanàs, 27 de Març del 1937.

Unitat, sí; peró, sobre bases revolucionàries

La magnífica conferència del camarada SANTIAGO PALACÍN

El passat dissabte dia 17 d'Abril tingué lloc al Tívoli Vendrellenc una conferència a càrrec del company Santiago Palacín, qui parlà sobre el tema: «La Revolució i el camp».

Molt li ha valgut al company Palacín conviure amb els pagesos de les comarques lleidatanes durant una sèrie d'anys, el qual junt amb el company Garsaball ha sigut l'eixuga-llàgrimes d'aquells camperols que treballen des de quan surt el sol fins a l'entrada de la nit, d'aquells éssers, que, criats junt amb la terra son una part integrant de la mateixa.

El company Palacín en la seva dissertació analitzà la vida dels camperols en tots els defectes de la rutina i de la misèria, així com l'egoisme natural dels que es senten pares de la naturalesa perquè l'ajuden a donar fruits per a tot el poble el qual els ha menyspreat sempre per considerar-los éssers inferiors.

La Revolució al camp, digué, no ha de venir precisament imposada pels obrers de la ciutat, els quals creient-se superiors al pagès es volen immiscuir en la vida d'aquesta que, segurament, fins avui, no han fet més que destorbar-la i que els «pagesos» en el sentit que en aquest mot se li ha donat, han resultat ells.

Enlairà l'obra realitzada per la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat dient que solsament aquesta ha saplgut estar a l'altura de la Revolució i que cal anar molt més endavant encara.

Parlà de la missió que tenen els Sindicats Agrícoles en el desenvolupament de la nova vida social, els quals organismes, són els únics que tenen d'administrar la vida del camperol en tots els aspectes.

Atacà als que dient-se revolucionaris han destruit una forma d'organització dolenta, com és natural, sense saberne crear una de nova, així com als que volen canviar totes les formes de la vella organització per no canviar-la per una de nova, que la història ens ha encomanat crear.

El públic, atret pels importants conceptes que el conferenciant anava exposant i per l'expressió clara i senzilla del mateix, durant la peroració, estigué completament compenetrat i dominat pel company Palacín el qual a l'acabar fou premiat amb una gran ovació.

La conferència causà una gran impressió als assistents.

Poques com aquesta se n'han donat.

REPORTER

Mª Josepa Rocamora Blanch

COMADRONA - INFERMERA

Morí en aquesta vila
el dia 17 d' Abril del 1937

A LA EDAT DE 27 ANYS

Els qui la ploren: espós Joan Mateu Tubella, fills Mateu i Mª Dolors, pares Josep i Rosa, germans Josep, Esteve, Joan, Francisca i Margarida, cunyats, cosins i demés família assabenten a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua i els preguen una recordança.

El Vendrell, Abril del 1937.

INFORMATIVES

CINEMA

El nostre poble es conseqüent; va assistir als festivals de cine benèfic que es celebraren en nostra vila. Trobo evident, és que en el termini de vuit dies se n'hi han celebrat dos.

El de diumenge passat fou a benefici de les Milícies, omplenaven el programa artístic de varietats i el film espanyol *Rosario la Cortijera*. Aquesta pel·lícula, si bé el seu argument es el de tantes i tantes vegades reproduït no deix d'ésser interesant les seves vistes, bells paissatges espanyols i de fotografía bastant bona.

En quant l'espectacle de varietats la millor justícia és no fer-ne esment.

El programa de cinema del dilluns fou tan poc acceptable com interessant.

El diumenge vinent està anunciat el film rus, del comissariat de propaganda de la Generalitat, *Cop per Cop*. Aquesta pel·lícula, de caire informatiu, de les grans maniobres del aire i terra del exèrcit rus, és molt interessant i molt adaptable a les actuals circumstàncies.

ERGO

COMARCALS

Llorens del Penedès

El passat dijous tingué lloc l'enterrament del ciutadà Enric Torné i Via, que morí a conseqüència d'una intervenció quirúrgica a l'estòmag, practicada a la clínica del Dr. Tries, de Barcelona.

Vist l'estat de greutat en que al pacient continuava, va decidir-se el trasllat al seu domicili de Llorenç, on finí.

En l'enterrament, l' acompanyament hi fou nombrós.

Arribat el cadaver al cementiri el ciutadà Sicart, donà les gracies a tots els concurrents en nom de la esposa del finat i de tota la família.

Llegiu i propagueu «La Batalla»

Municipals

Per pregò del Conseller Primer ha fet present a tots els veïns d'aquesta vila que queda terminament prohibit, sota pena d'una penyora, fer caritat a tota persona que la demani.

Vida del Partit

Reunió del Comitè Comarcal de la J. C. I.

Demà diumenge, dia 25 d'Abril i a les 10 del matí, i al local de la J. C. I. tindrà lloc la reunió del Comitè Comarcal de la Joventut Comunista Ibèrica del Baix Penedès, baix el següent ordre del dia:

1. Acta de la reunió anterior.
2. Front de la Joventut Revolucionària.
3. Propaganda.
4. Organització i Secretariat Fement.
5. Esports i Pioners.
6. Assumptes generals.

Davant els assumptes a tractar i l'importancia que tenen per el bon desenrotllament de la nostra organització, es fa imprescindible l'assistència de totes les seccions.

Classes per a Pioners

El passat dimarts al local de la J. C. I. i organitzades per la mateixa, començaren a funcionar unes classes d'ensenyament primari per a tots els nostres pioners a fi i efecte de que puguin tenir una cultura més que no tenen; i començar a forjar els futurs comunistes de demà.

Des de'l primer dia han tingut un gran èxit per part dels nostres pioners que quasi hi han assistit tots, i disposats a posar la màxima atenció per a poder aprendre.

L'ensenyament va a càrrec d'uns quants joves entussiastes de la J. C. I. Dites classes funcionen cada dia menys els dilluns i diumenges, de 7 a 9 de la vetlla.

Joventut Comunista Ibèrica
(Secció Excursionista)

El diumenge passat la secció excursionista de la J. C. I. va organitzar i portar a cap una excurssió a la coneguda Cova de la Merla, constituint una magnífica diada de confraternització entre tots els companys que vingueren, i constituint un èxit que esperem superar en altres sortides que realitzarem successivament a altres llocs.

Per diumenge vinent n'hi ha una altra d'organitzada a Tomoví i que l'hora de sortida serà a dos quarts de tres de la tarda, i que esperem també serà molt concorreguda per part de tots els militants de la Joventut Comunista Ibèrica.

Necrològiques

—Ha traspassat d' aquesta vida el company Josep Girona Jurado, cap de la estació ferroviària d'aquesta vila, on s'havia sapigut guanyar l'apreci de tots per les seves dots de complidor i intelligència.

Rebin els seus la expressió del nostre condol.

—Diumenge fou acconduida a sa darrera estada Maria-Josepa Rocamora i Blanch, esposa del company el metge Joan Mateu i Tubella.

La nombrosa concorrència que va assistir al enterrament palesà les moltes simpaties que compta a vila l'amic Mateu i el sentiment amb que s'havia rebut la nova del traspàs inesperat de la seva companya.

L'acompanyem en el dolor que avui l'acora.

* * *

Impost sobre la xifra de negocis

Assessorament i complimentació de llibres i declaracions que han de portar obligatoriament tots els comerciants i industrials.

GESTORA PLANA

Garrofes, 17 · Telèfon, 3

EL VENDRELL

* * *

Registre Civil

Naixements: Cap.

Matrimonis: Josep Leiva i Rodriguez amb Joaquima Guillen i González, (Refugiats.

Defuncions: Maria-Josepa Rocamora i Blanch, 27 anys, Estrella, 18; Josep Girona i Jurado, 56 anys, Estació ferrocarril; Josep Coll i Rosell, 84 anys, Joaquim Maurín, 35; Carolina Tel i Martín, 56 anys, Hospital.

Llegiu i propagueu «Joventut Comunista»

Administración Subalterna de Correos de Vendrell

CAJA POSTAL DE AHORROS (Con la garantia del Estado)

Los ahorros en vuestra casa o en vuestro bolsillo corren el peligro de robo o extravio. Este peligro desaparece completamente si los ingresais en la CAJA POSTAL DE AHORROS. ¿Por qué? Porque aunque perdais la cartilla nadie puede operar con ella y la CAJA POSTAL DE AHORROS os expide un duplicado con el mismo saldo a vuestra disposición.

CAJA POSTAL DE AHORROS (Con la garantia del Estado)

Interès: **3** por **100** anual en libretas de libre circulación
Libretas a plazo de un año: **3** y medio por **100** anual

¡CIUDADANOS! Contribuid a fortalecer la economia nacional ingresando vuestros ahorros en la CAJA POSTAL

¡¡Hay que fortalecer la economia nacional!! El dinero guardado no produce ninguna ventaja

No está seguro. Sufre igual las contingencias de la Hacienda y daña la economia nacional

La CAJA POSTAL DE AHORROS tiene la garantia del Estado. Produce un interés del **3** por **100** anual. El dinero que ingreseis en la CAJA POSTAL es de *LIBRE DISPOSICIÓN*. Con una libreta de la CAJA POSTAL DE AHORROS se opera en todas las oficinas de Correos de España.

¡Acostumbraos a depositar vuestros ahorros en la Caja Postal!

SECRETO ABSOLUTO - FIRME GARANTIA

Se admiten imposiciones desde **una peseta** como mínimo

HORAS DE OFICINA PARA ESTE SERVICIO: Todos los dias de 9 a 13 y de 17 a 18; domingos, de 10 a 11